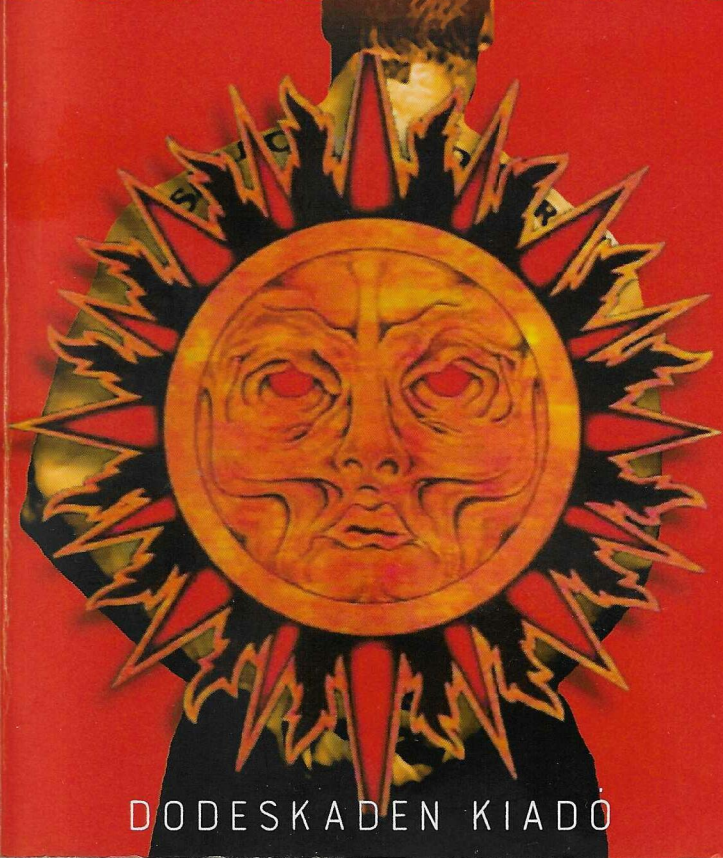

SZABÓ TAYLOR TIBOR

RIDEG
TARTÁS

DODESKADEN KIADO

A kötetet és a borítót Ivanics Zsolt tervezte
Nyomdai előkészítés: Veller Noémi
Szerkesztette, az előszót írta: Tódor János
A könyvet Selmeczi Máttyás illusztrálta

Szabó Taylor Tibor

RIDEGTARTÁS

– kutatások és rombolások –

A kötet megjelenését
kizárólag a vásárlók támogatták

@Dodeskaden Kiadó, 2021
@Szabó T. Tibor örökösei, 2021
ISBN: 978-615-01-1111-7

Dodeskaden Kiadó, 2021

Fontos, hogy ha állatainkat ridegen tartjuk, akkor úgy tegyük, hogy fokozatosan tudjanak alkalmazkodni az évszakok váltakozásához. Nagyon káros a tartásmód megváltoztatása, pl., ha minden átmenet nélkül „kicsapjuk” őket az istállóból, a karámból!

Tudni kell azt is, hogy noha a ridegtartás önmagában egyik háziállatfajunkat sem károsítja, jelentős többletenergia igényt jelent azokkal az egyedekkel szemben, amelyek zárt körülmények között vannak tartva. Télen a fokozott hőtermelés, nyáron a fokozott hőleadás miatt. Mindez azt eredményezi, hogy a ridegen tartott állatok több energiában dúsabb takarmányt igényelnek, mint „bentlakásos” társaik.

(Állatorvos-egyetemi jegyzet)

EMBER ELLENI MUNKÁK

– Egy „lúzer Szókratész”
védőbeszédei elé –

„...öreg, hidd el nekem, a normálisok a legszörnyűbbek, ahogy a nejüket, verik, nem a farkukat, mert kurvára bátrak, és reformátusok, katolikusok vagy evangélikusok, de főleg kussok, hisz magyar ember a verés közben csak ÜÜÜÜVÖÖÖLT!”

(Mező Ferenc: Rekedt magyar üvöltés)

Szabó Taylor Tibor (a „lúzer Szókratész”, ahogy magát nevezi egyik versében), 1954. december 24-én született Székesfehérváron. Még egy éves sem volt, amikor Sztálinvárosba (akkor még Dunapentele) költözött a család, ahol édesapja kőművesként dolgozott. Ott járt iskolába, focizott a Kohász serdülőben, érettségizett, de akkor már régen Dunaújváros volt a település neve. Kettes bizonyítvánnyal persze

soha nem vették volna föl a jogra, de közbejött a szerelem. Százhalombattán dolgozott az olajfinomítóban, amikor a Duna-parton összeismerkedett egy másodéves joghallgatóval, Líviával, aki evezőtúrás társaival éppen ott kötött ki. A hirtelen szenvedély hatására éjjel-nappal tanult, föl is vették, mint a mesében, Pécsre, az állam- és jogtudományi kar esti tagozatára.

Magam is oda jártam, egy évfolyammal feljebb, de nem ott találkoztunk Tiborral, hanem a pécsi tejüzemben, ahol előbb raktári segédmunkások voltunk, aztán kocsikísérők lettünk. Éjjel háromkor kezdődött a műszak, mi sokszor már este tíz körül bent ültünk az egész éjjel nyitva tartó, Doktor Sándor utcai Tavasz bárban, hogy aztán a meló után a vasútállomás restijében fejezzük be a délelőttöt. Akkoriban az életmódba belefért délutánonként a Széchenyi tér fölötti utcában az Egyetemi Könyvtár, és heti két alkalommal, délután 5-től este 9-ig az egyetem is.

Aztán, ahogy lenni szokott, a nagy szerelem becsődölt. És persze vele az élet is. Tibor nem tudta a harmadik félévet abszolválni. Szem elől is veszítettük egymást, mert ő az Uránbányánál helyezkedett el csillésként. Oly-

kor-olykor összefutottunk, többször meghívott a hajnalig nyitva tartó Hullámfürdő (erről a helyről Rubin Szilárd a Csirkejáték című örökbecsű regényében gyönyörűen ír) éttermébe, ahol munkatársaival a háromhavonta esedékes, az idő tájt csillagászatnak számító prémiumukat ünnepelték, pontosabban vették el. Akkoriban ismerkedett meg és költözött össze Andreával, egy ismert író lányával. Ittunk az eljegyzésükre, aztán a menyasszony halálára. Andrea ugyanis egy alkohollal fel-fűtött értelmetlen vita után kivetette magát bérelt lakásuk hetedik emeleti erkélyéről. („Nekem is ugrani kellett volna, de egy gyáva szar voltam...”, írta nekem három évtizeddel később). Az uránvárosi Kuba presszóban koccintottunk menyasszonya emlékére, meg az elbaszott életre, de költészetről véletlenül sem esett köztünk szó.

Legközelebb – ez már 1998-ban volt –, teljesen véletlenül a balatonföldvári kikötőben futottunk össze. Jómagam az idő tájt sok időt töltöttem ott szüleim nyaralójában, de nem sokat tudtam a település történetéről. Nos, Tibor, aki versenybringával érkezett Dunaújvárosból, fröccsözés közben pazar előadást rögtönzött nekem a Széchenyi Viktor alapította, a tó mel-

lett futó platánsoráról híres fürdőfaluról. Akkor mesélte el azt is, miként alakult az élete.

1978-ban befizetett egy kéthetes kubai turistaútra, aztán Torontóban, az átszállásnál lemaradt a gépről, és menedékjogot kért. Akkoriban ez a dobbantás (disszidálás) bevett módjának számított, több cimborám is ezt a desztinációt választva mondott búcsút a szocializmust építő Magyarországnak.

Tibor nem véletlenül választotta Kanadát, ahol anyai nagynénjéék – akik az 1956-os nemzeti zűrzavarban léceltek le férjével – éltek Torontó egyik kertvárosában. Segítségükkel barátomat felvették a helyi egyetem (University of Toronto) filozófia fakultására; végre azt tanulhatott, amit mindig is akart.

Ez egy darabig süketek kínos párbeszédének bizonyult, ugyanis ahhoz, hogy értsen is valamit, meg kellett tanulnia rendesen angolul. Három évig tartott ez konszolidált high-life, aztán az addigi életében mindvégig önjáró Tibor beleunt a szabályozott kertvárosi életbe, ahol mindösszesen annyi dolga akadt, hogy hetente le kellett nyírnia a ház előtti pázsitot. Rokonai vitték mindenhova, merthogy neki se jogsija se autója nem volt, márpedig ott bajos a tömegközlekedés. De az egyetemen töltött

alig több mint másfél éve alatt egy Kropotkin eszméivel foglalkozó dolgozatával ösztöndíjat nyert egy hónapra a portugáliai Coimbra egyetemére, egy nemzetközi anarchizmus kurzusra.

Aztán otthagytott csapat-paport, és egy erdészeti céghez állt be favágónak. Naponta 4-500 kilométert utazott alkalmi munkahelyeire és vissza, ahová a fakitermelő céghelikopter repítette a munkásokat. Közben a filozófia helyett elvégzett egy alapfokú futballedző-tanfolyamot, és egy gyerekcsapatot trenírozott munka után a kisvárosban, ahol élt. Ott beszélt rá egyik kis ír származású játékosának édesapja, hogy hagyja ott a favágást, és menjen vele egy olajfúró-platformra dolgozni. Oda is helikopter vitte és hozta őket, mivelhogy a munkahely az Észak-Atlanti-óceánban, Kanada partjaitól mintegy 150 mérföldre volt. Negyedévente váltották őket, a következő három hónap szabad volt.

Ami pénzt keresett elutazgatta, bejárta a fél világot. Az 1990-es évek eleje óta többször volt itthon is a szüleinél. Ekkorra esett balatonföldvári találkozásunk. Megbeszéltük, hogy tartjuk a kapcsolatot, meghívott magához, de mint annyi mindenből, ebből sem lett semmi. Aztán többé már nem hallottam

róla. Pontosabban 2003-ban kaptam tőle egy elektronikus levelet az akkoriban általam szerkesztett Árgus, országos irodalmi-művészeti folyóirathoz címezve. „Nem lettem öngyilkos, csak lélekben, megpróbáltam megszökni magam és minden elől” – írta.

Az Árgushoz küldött levelén nem is az újbóli felbukkanásán lepődtem meg, hanem hogy verseket is küldött. „Tudod, már az egyetem alatt kezdtem el írni, de nem volt bátorságom megmutatni senkinek. Egyedül te vagy az ismerőseim közül, aki ilyesmivel foglalkozol, úgyhogy azt csinálsz velük, amit akarsz...”

Nos, mivel jók voltak, többet is közöltünk a folyóiratban.

Levelében még annyit írt, hogy nősülni készül, és az is lehet, hogy Európába költöznek majd.

Aztán 2018-ig néma csend.

Abban az évben, áprilisban hívott fel a húga, hogy Tibor pár napja meghalt.

Elküldené az írásait tartalmazó dossziét, amire az van írva nagy betűkkel, hogy EMBER ELLENI MUNKÁK (egy munkakutya-verseny feladatai), alatta meg az én nevem, telefonszámom. Elmondta, hogy a testvére meg-nősült, észak-ír felesége annak a barátjának a

húga lett, akivel együtt dolgoztak az olajfúráson. 2003 decemberében, a lány édesanyjának halála után költöztek vissza Észak-Írországba, Derrybe (a város angolok lakta felét Londonderrynek hívják) a családi házba. Bátyja sokszor panaszkodott neki, hogy nem találja ott a helyét, nem érzi jól magát, haza szeretne jönni. Két évig taxisként dolgozott, majd munkanélküli segélyen élt. 2006 őszén (miután édesanyja nyáron meghalt) Tibor csapot-papot-feleséget odahagyott, és végleg hazajött. A felesége, akitől nem vált el, nem volt hajlandó követni. Egy darabig a húgáéknál lakott, aztán beteg apját gondozta Dunaújvárosban, majd vett egy kis Duna-parti házat Adony külterületén. Vásárolt egy kisteherautót is, és tűzifát árult, fűrészelt, fuvarozott. Élettársát is a kisvárosban ismerte meg 2010 körül. A nő majd harminc évvel volt fiatalabb nála.

Sokat buliztak, ittak, drogoztak, mesélte Tibor húga, mégpedig olyan emberekkel, akik, véleménye szerint, sehogy sem illettek az ő bátyjához. Barátom, gyógyíthatatlanul romantikus alkat, féltékeny lett a lányra. Márpedig ha ilyesmi beveszi magát az ember agyába, akkor már nincs menekvés; nincs kijárat a normalitás felé.

Rajtakapta a lányt egy férfival. Mindket-
tőjüket megverte, a szomszédok kihívták a
rendőrséget. Tibor, amikor meg akarták bi-
lincselni, kitepte magát, és leütötte az egyik
rendőrt. A másik csak úgy tudta megállítani,
hogy pisztolyával combon lőtte. Azt a rendőrt,
akinek eltörött az álkapcsa és agyrázkódást
kapott, valamint a meglőtt Tibort egyaránt a
dunaújvárosi kórházba vitte a mentő. A költőt,
akit súlyos testi sértés és hivatalos személy el-
leni erőszak gyanújával letartóztattak, a tököli
rabkórházba szállították át.

Szabó Taylort, aki itthon már csak Szabó
volt, 3 év és 4 hónap letöltendő börtönbüntete-
tésre ítélte első fokon a bíróság, amit a másod-
fok 2 év 8 hónapra változtatott. Szülővárosa
közelében, Sándorházán töltötte le a büntetését.
Élettársa közben elköltözött tőle, a kiste-
herautót, a fűrészgépet el kellett adnia, hogy
ki tudja fizetni a bűnügyi költségeket, meg a
maradandó sérülést szenvedett rendőrnek a
megítélt kártérítést.

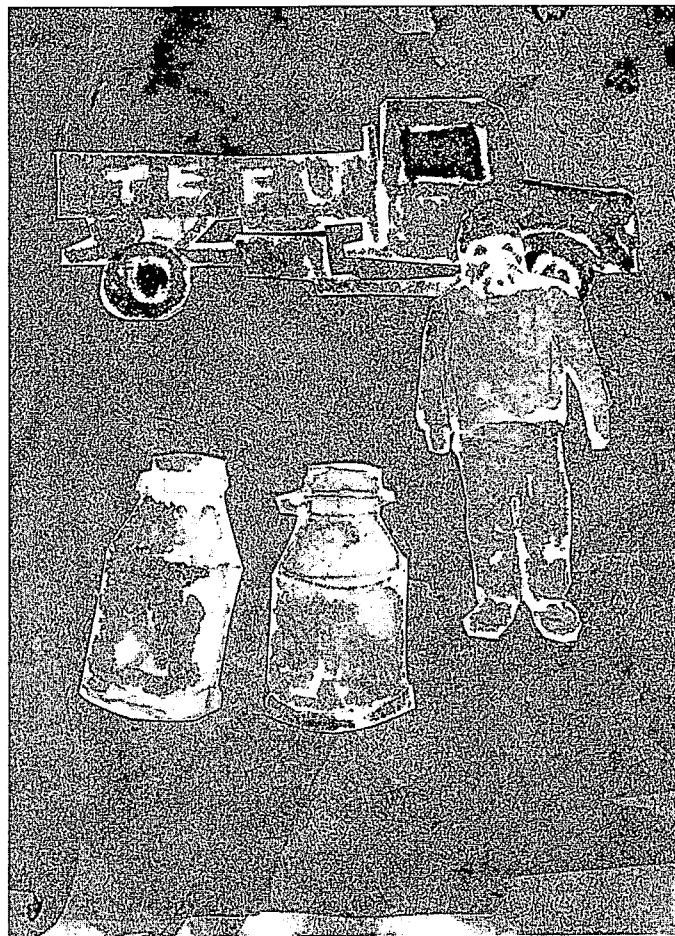
Szabadulása után egy áruházlánc duna-
újvárosi üzletében helyezkedett el éjszakai
árufeltöltőként. Munka közben érte a szívin-
farktus.

Hamvait kérésére a Dunába szórták.

Reflexív és önreflexív „kutató és romboló
töprengéseit”, ahogy ő nevezte verseit, olyan
formában, s azokkal a cikluscímekkel adom
közre, ahogy a dossziéban találtam.

Tódor János

**rendőri kérdésre
(1975-78)**

szociofotó

tejúzemben dolgozom éjjel kettőre
megyek egykor kelek szerelmemmel
nincs időm és erőm mert nappal alszom
este egyetemre járok nem sajnálatra méltóságom
amit megfigyelhetsz hanem az állapot
ami nem különös – vonatkozik és alakul –
mit mondjak lesz ez még így se
most is álmos a hangom amikor ezt
elmes-ÉLEM de te ne féld az életet
amíg nincsenek tapasztalataid
ne jelents ki róla sem jót sem rosszat –
így jó értelemzés nélkül a haverom itt
a tejjel teli műanyagládák és tejfölös kannák között
egy többszörösen visszaeső bűnöző éjszakánként
együtt melózunk amúgy köcsög az állomáson
ez nem kimondott másodállás és ő sem
feltétlenül buzi egyszerűen szereti a sört én
persze megértem együtt röhögünk a művezető
faszkalapon és megígérem neki ha ügyvéd
leszek ingyen vállalom majd a védelmét
bár pillanatnyilag inkább én szorulok védelemre
haver velem lóg és velem iszik stikában
elvégre holnap lesz az eljegyzésem vedelés
közben elalszunk a WC-n üvöltözik velünk
a MŰ-vezető elindulhatunk tusolni végtére is

nem ez az első és utolsó munkahelyünk
a büntetett előéletű meg az estis joghallgató
egy-egy ide ráncolja Brezsnyev-szemöldökét
a társadalom ön még persze sokra viheti
feltéve haha-ha-ha nőm otthon alszik
a kilencediken a panelben
a Fő utcán már készül az esküvői ruhám
adnom kell magamra hiszen tejúzemben dolgozom

kiszámoló

minden igenre ott a nem
lehetetlen az értem
kifordulásod nyikorog
megigazít az érdem

helyedre lök egy könyök
mögötted ugyanaz jövök
merre mehetsz az akárholba
akolban ugrálsz mint a bolha

örülsz ha sikerülsz
a beszédbe belesülsz
észrevétlen eltelsz
irgalmad egyre fárad

a túlzással olykor hajbakapsz
két rossz közül
mindig a másik
választásod megmásít

hibát hibára halmozol
még magadhoz sem tartozol –
pohárba öntöd méltóságod

cím nélkül

minek törekszel ha eltörsz?
a tekintetek befelé lélegeznek

minek a minden?
magadnak mindig elérhetetlen maradsz

hiányoztál már magadnak olyankor
amikor más-ként éreztél?

közeledtél már kívülről
magáért-valóságod csapdáját elkerülendő?

lopott sorok egy borissza költőtől

(egy kápolnásnyéki kocsmázás hozadéka)

Hazádnak rendületlenül,
Nincsen remény! nincsen remény!

A butaság dühét növeszted,
Hogy lázítson hadat.

A testvérgyűlölési átok
Virágzik.

Talán hogy a dögvésznek egyszer
Dicsőbb legyen tora.

Az emberfaj sárkányfog-vetemény.
Neki a föld még sírnak is kemény.

A nagy világon
Nincsen számodra hely.

lopott sorok egy anarchista költőtől

(Kropotkin kiigazítja József Attilát)

Minden külön értesítés helyett:
nincsen apám, se anyám,
tisztá szívvel betörök.

Dünyögj egy mesét:
tőke és fasizmus jegyesek,
a fasiszta kommunizmusét.

Köztetek lettem bolond,
se istenem, se hazám:
ha kell, embert is ölök.

Légy, ami lennél: férfi.
A töltött fegyvert
szorítsd üres szívedhez.

utam – Bakunyinon át – Marxhoz

(Lukács Györgyöt olvasva)

Mester, szálnalmas valami a nemtudás –
ez is az ész trónfosztása, persze
másfajta értelemben, mint ahogy ön
ezt az irracionalizmusról tételezte,
magánvaló-hiátus, amelyben a másságaival
boldogulni képtelen egyén evickél.

S bár vaskos könyvekkel magát
körülbástyázza, hogy akarását,
a földhözragadtat tevékenységbe ölje,
magánya mégis egyre nő, mivel az eszmék
magasát türelemmel föl nem érheti.

Izgága értelme, mint Salvador Dali égő zsiráfja
önnön lehetőségeit izzásig meghaladja, s elméjéből
vicsorgó kutyákkal számúzi a belátást,
amely célirányos tétovaságát, a lélek
sodródásának gyönyörét, a hamis megnyugvás
karanténjába zárja, szívét a törvényesített érzelmek
hatósági hússzékén kiárusítja.

Mester, az ember manapság nem olvas
Kierkegaardot, jobbra csak vagyogat és elvan,
a *Vagy-vagy*-ot szellemével föl nem éri, és az
esztétikus létnél tágasabb lelkének a préri.

Mester, az ön útját Marxhoz a középiskolában
nem tanítják, de bízhat benne, a rendszerfilozófusok
már ideológiai szolgalmi úttá taposták,
végtére is a tömeg mit is kezdene a nembeliséggel...

Mester, szálnalmas valami a nemtudás,
hetek óta üldözöm magam – outsider a bölcseletnek –
az olvasással, meglopva a kisszerű időt.
alkalmazkodva az alkalomhoz.
Olyan mohóság ez, ami az ingyenes
svédasztalt is titokban lopja meg.

(1975 vagy 1976)

történelem és a tudat(ta)lan osztály

(Lukács Görgynek 30 évvel később,
Varsóból Budapestre tartva)

Nem, nem, nem Gyuri bá'
nem volt igaza Marxnak,
a történelem nem az
osztályharcok története,
a történelemben nincs
osztálytudat* –
azt a „nem tudják, de teszik”
tömegégő mozgátja,
in nascendi önzésből,
a magunkért másokat
letaposó szarfaszúságból
van összerakva.

A kommunizmus ígérete
egy nagy átbaszás volt,
ahogy persze az anyabaszó
kapitalizmus is az, ami
mire ideért hozzánk
régén kiment a divatból.

Köszöni szépen rohad,
és mi is vele rohadunk.

---

* *Ha nem hiszed, olvasd el újra Lukácstól a Történelem és osztály-
tudatot. Ja, hogy egyszer sem olvastad... (A szerző megjegyzése.)*

Nem a smájling, B kategóriás
Reagen hozta el nekünk,
ahogy a politológusok hazudják,
nem is alkoholtilalmat
elrendelő europeért játszó
Gorbacsov, akinek a felesége
tényleg a legmissis-kennedysebb
főrsz lédi volt a Mick Jaggerrel
is kefélő Mrs. Trudeaut is ideszámítva.

Szóval nem ők vágták át,
mint a szocdem dublőr
Horn Gyula a magyar népet,
és a konnektorból rég
kihúzott drót határzárát –
a (soha nem) létező szocializmus
nyaki ütőerét a Karol Woytila
néven drámákat író, síelő, hegymászó,
focizó, nőket kefélő marxista
fordítójával, Eörsi Istvánnal is
baráti kapcsolatot ápoló krakkói
gyárimunkás, a CIA kötőfékén
tartott II. János Pál metszette el,
a XX. század reakciós turista pópája,
Lech Walesa és a lengyel
Solidarnosc nagyobb dicsőségére.

permanens forradalom

a pulthoz mentem a
hajnali órán hogy egy
meggyújtható grogot
kérjek a paraszti
sorból kiemelkedett
országos hírű színésznek
aki egész éjjel velünk
uránbányászokkal ivott
ki tudja hogyan került
szóba Trockij aki akkoriban
élénken foglalkoztatott
minden esetre miközben
felajzva pofáztam a
pultosnak a permanens
forradalomról a bádogot
támasztó két főszer egyike
úgy halántékon vágott
a félig kiivott söröskorsóval
hogy rögtön padlót fogtam

megmurdelni

amikor
lejár a szavatossága
senki sem akar
megdögleni
miközben folyvást
arról pofázunk
milyen jó lenne
már megmurdelni –
hogy van ez more?
kérdezte cigány
csillés kollégám a
Hullámban

közüvélemény

az érzés mondják
szélhámosság és botrány

mert nincsenek érzéseik
az érzést sehogy sem szívvelik

szavad könnyebben érthető
ha nem éreztető

józanág és mérték
szívük helyén a lépték

tartózkodj – óvna – attól
ami nem klappol:
a síntől a vértől a vonattól

hogy is lehetne példakép
sínen fejezte be életét

mennyivel messzebbre juthat az
kit sínre tesznek úgy halad

átmenteni

működik benned is a derítő
a máj egy ideig még kiválasztja
lokalizálja a mérgeket a szív
pillanat-mindhalálíg pumpálja
az élet toxint: mű-ködünk –
az embergép lélek katasztrófáit
éresteleníti a lopózkodó türelem
bennünk gyászolt gyűlölt
magánbűnöző az idő
hordalék-totemoszlopod az emlékezet
apró halálok épülnek beléd
másokba épülsz: sok apró halál
halálnak halálával élsz!
a képzelet körbeforgó homokórája
a tehetetlenség entrópiája az idegekben
egy napfelkelte a hajnal révületében
lehet a mibenlét tudása
lehet a megfeneklett tapasztalás

**body piercing
(2000-2007)**

rakottkrumpli

A tizenéves vaskos kis pincérlány
nyelve hegyén egy hamisgyöngy
nagyságú testékszer, akárha oda lenne varrva.

*Nem, dehogyis zavar. Meg lehet szokni – magyarázza.
Ott lent is van egy. Tizenhatezer volt, érzéstelenítéssel.*

*Hol ott?! – áll meg haverom kezében a
késő délutáni levessel a kanál.*

*Hát ott! Tudják azt maguk is – böki ki,
és közben mintha elpirulna.*

*A barátomnak is van ám – avat be bennünket.
Nem, dehogy ott... – tiltakozik nevetve.
Neki csak a nyelvén.*

*Ettől sokkal jobb ám a szex... – teszi hozzá, miközben
elindul a rakottkrumpliért.*

a dolgok rendje

haverom kivégzi fröccsét
s mielőtt ingét oldalán
diszkrétan felhúzza
belőné magának
az ebéd előtti inzulint
vagy mást
gyorsan felhajtja
az imént kihozott
fél deci kóser szilvát

mi a fasz van a pinával?

szerinted van neki pinapörszingje?
kérdezte a sebes orrú csövidinka
a másik hajléktalan fészert
aki éppen egy kétliteres műanyag
üvegből döntötte magába az asztali fehérét
közben meg lesett jobbra-balra
nem jön-e arra plázasmasszer
de nem jött egy se
azok napestig intézkedésre
felajzva hesszelnek a szupermarkecben
hátha bele tudnak hajszolni
valakit a lopásba vagy balek híján
a pénztárosnőkkel trécselnek
meg pakolják a zöld műanyag kosarakat –
ültünk a pláza csillogó-
villogó főutcáján vagy min
ahol kétoldalt bazi drága
márkás cuccokat kínálnak
finomabbnál finomabb kis puncik
azaz dehogy is kínálnak
oda embert még nem láttam bemenni
jobbára ott ácsorognak a
shopok króm-üveg ajtajában a lányok
s mint reflektorral szemező állatok
bambulnak bele a plázalétbe
mi meg persze beléjük

a hajléktalanok meg én aki melléjük
huppantam le a zöldre festett
a segg alatt is lyukacsos fémpadra
előtte a multiplex mozival átellenben
az önkiszolgáló népetetőben
beletettem az arcomba egy
krumplifőzeléket feltét nélkül
szaftot nem rakhatok rá
nem engedi a főnök mert ide
szoknának a hajléktalanok
magyarázott a csávó a pult mögött
bazdmeg a szaftodat gondoltam
de csak annyit mondtam neki
hogy én nem vagyok hajléktalan
és még jópofiztam is ahelyett
hogy a fehér műanyag tálcát
a pofájába vágtam volna: csak idő kérdése
minden rémmagyarnak rotyog már a maga
feltét és szaft nélküli krumplifőzeléke

mi a fasz van a pinával? – kérdezte
a sebes orrút a társa miközben a
zizegő műanyag csövezzatyarába
rakta a műanyag bor maradékát
mindhárman a két valódi utcalakó
meg én akiből a krumplifőzelék
illetve a feltét hiánya csinált hajléktalant

ugyanazt a szűk top alatt kétujjnyira
fedetlenül hagyott hasat néztük
meg a köldökben az aprócska
műköves gyűrűre emlékeztető testékszert
aztán lejjebb csúsztak a szemek
a pinarészen bevágó csípőfarmerre
na van neki ott is vagy nincsen?
tette föl másodjára is a kérdést
a sebes orrú mire a másik felhorkant:
mi a szar az a szőrving? aztán mielőtt
még a sebes orrú válaszolhatott volna
vigyorogva dörmögte maga elé:
beverném neki rohadjak meg
bár amilyen deszka
biztos a másik felén jönne ki

a bébiszitter

két dolog van amit
én este sohasem mulasztok el
magyarázta a bébiszitter
akit akkoriban meg akartam dönteni –
egy torontói teázóban
hosszan mesélt az ismerkedési
estről ahol őt akarta
minden férfi felkérni táncolni
pedig – így mondta – akadtak nála
fiatalabb és mutatósabb lányok –

hadd halljam melyik az
a két dolog provokáltam
amit sohasem mulaszt el
mielőtt egyedül lefekszik az ágyba?
szóval lefekvés előtt
kezdte az ír-izraeli koprodukcióban
készült öt éves Diana pótanyukája
mindig mosok fogat
és megmosom a fenekemet

a mormon óvónő

a nagymellű mormon
óvónő akinél
két hétig laktam
Salt Lake Cityben
nem szerette a gyerekeket
„mindegyiket úgyse
lehet akkor
egyiket-másikat minek?”

a mormon óvónő
élni viszont szeretett
persze a maga módján
akár egy filozófus apáca
s hogy miért?
„mert sem előttem sem utánam
nincs senki aki én vagyok”

amikor kislány volt
az apja büntetésből bezárta
a fürdőszobába és ott felejtette
„órákig ücsörögtem a kád
peremén de nem mertem kiabálni”

a mormon óvónő
Goethet Racine-t Corneille-t
olvas moderneket alig
„ugye mennyire
korszerűtlen vagyok? már
életemben kimentem a divatból”

amikor Camus Közönyét a
középiskolában elemezték
„nem értettem miért
volt a külvilág számára a
főhős viselkedése abnormális
számomra teljesen normális volt”

a mormon óvónő
magánya perverz-mazochista
önvédelmi harcmodor
„csak azokat riasztja el
akik hiába is akarnának
hozzám közeledni
nincs bennem semmi
szeretetreméltó tizből
kilenc menekül előlem”

vereség

G.-nek kicsit érzélgősen Magyarországn

kráterbe, beleszédülök. Hiába a sok nyugtató,
főlrobbanásra kész bennem a feszültség: sejttem, hogy
nincs kegyelem – mégis, akár az életre ítélt, reménykedem.

Hosszú távon – például kilenc év alatt – kiegyenlítődik minden
Előbb-utóbb utolér a jogos büntetés.
Én is nőrabló voltam egész életemben:
Téged is elloptalak a férjedtől.
Most meg rám zuhant minden, amit összeharácsoltam.
Roncstelep a szívem helyén.
Agyamban kibiztosított atombomba.
Ahelyett, hogy vigyáztam volna rád,
eltékozoltam a szerelmedet.
De nyilván ez a sorsom, hogy én is elveszítsem,
aminek a hiányát még föl sem fogtam.
Negyvennyolc órája nem alszom,
csak nézek magam elé, mint egy bestiális gyilkos.
A vereség mindent megértet az emberrel,
de a felfoghatatlannal nincs mit kezdeni.
Úgy kellett volna Téged mindig szeretni,
olyan kétségbeesett igyekezettel, ahogy az első hónapokban
Belekapaszkodni a mosolyodba, és hálát adni a teremtőnek
hogy megsimogathatom az arcodat.
Tönkretettem mindent magam körül, úgy
mászkalok a szobába, mint két napja a rendőrségi fogdába
Ott legalább tehetetlen öngyűlöletembe belevághattam
ökölrel a betonfalba. Hiányodba, akár egy feneketlen mély

arthur és imre

Schopenhauert és Madáchet is
gyűlölte és alázta az anyja
Arthur ezt
– *A világ mint akarat és képzet* –
a nőin verte le –
Imre haláláig
– *Az ember tragédiája* –
félte az anyját és a feleségét

search & destroy avagy a kereszténység lényege

(Feuerbach-parafázis egy belfasti
Rollins Band koncert után)

ISTEN
a sajátjain
élősködő egyszerű
angyali és sátáni
kutató és romboló
rosszul megteremtett
EMBER

egy valóságkutató

egy valóságkutató
meredek lejtős
útjain az értelemnek
a mindig sohája
a soha netovábbja
viszi meg hozza
a visszaviszik elhozója
hozzát teszi az elveszít

a hiábavalóság kitüremkedései

(Einstein-parafázis)

a tért tértköz-örzik tértközönként
más éber tértközörök
miként az időt
időköz-örzik időközönként
más éber időközörök
DE:
ki lop teret és időt
a tér-idő közökben?

az elhallgatás okáról

(magyarázatok A. számára)

hommage á Petri György

már szavak nélkül szeretlek
nincs rá szükség hogy leírjam kimondjam
ez már nem hisztérikus vágta az idő ellen
sokkal inkább szelíd Nirvána –
éterre lebegés tíz centiméterrel a halál fölött
a hozzád vezető mélybíbor bársonyszőnyegen
százezer évre egykori magamtól

a hetedikről

Andreának az élet-pokolból

bennem
zuhansz
mindörökké
de soha
nem
érsz
le
a
betonra

hideg lencseleves

kár hogy már nem
úgy szeretsz mint régen
hideg lencseleves
az újév harmadik napján
a hideg és üres lakásban
ma lenne 98 éves az anyám
csak megyünk előre
mintha még élnénk
merő megszokásból
de már nem tudjuk
miért és hova

zsíroldó*

a mocskos sütő
a mocskos életünk
a mocskos pótmegoldások
a hátha hazugságok
a mocskos sajnálat
amikor a másikat
és persze magunkat
már nem bírjuk elviselni és
azt hazudjuk hogy azért
szeretjük csak *másképp*
nem úgy mint akkor
amikor elfogadtuk olyannak
amilyen volt/van akkor
amikor még szakmailag is
jól megbaszott bennünket
imádtuk benne a
folyton konfliktusokat
kereső alkoholista faszt
és persze akkor még
a fasza is jobban működött
de aztán beütött a speed
aztán a crack

---

* Adonyi Endréné vendégverse a DrFlash inspirálta „Nem csak a húszéveseké a pinád!” ciklusból

nekem meg a preaklimax
amikor ha ugyanazt az
unalmas nyalást kapjuk
ugyanattól a kókadt
nyelvtől már a gépi
szinkrontolmács sem segít –
legfeljebb mint
az ótvaros sütőn
a fehér flakonos
spriccelős zsíroldó

a férfikor vége

szabadulás után
kifosztva és megalázva
kocsmából ki és be
félig beaszva bolyongtam
a kulcsi Duna-parton
amíg megtaláltam
a házat a kulcsot
a kulcsi házhoz(!) ahova
kerti bulira hívtak
egy széken üldögéltem
amikor észrevettelek
egy lampion sápadt
fényében ácsorogtál
az egyre hangosabb
beszélgető pofákat
figyelted némán
mintha ott se lennél –

az idegenség vonzott
mindig a nőkben
a fénytelen elszigeteltségük
ilyesmi hangulatban
jöttem össze több mint
negyven éve (ha-ha-ha)
azon a pécsi kollégiumi
szilveszteren Viviennel is

akit a szobájából rángattam
ki táncolni az előtérbe
hat hónappal azelőtt
szült egy évet kihagyva
folytatta tanulmányait
és először elküldött
a picsába hogy hagyjam
békén akad itt nekem
elég kurva rajta kívül is
aztán mégis összeszúrtuk
a levelet a bulit nálam
folytattuk ki is rúgtak
másnap az albérletemből –

szóval ott álltál
és én csak néztelek
messziről aztán odamentem
elkezdtünk beszélgetni
iszonyú jó volt hallgatni
akkor téged a hangod
olyan volt mint a ...
amitől rögtön kijózanodtam –
szar volt belátni hogy
a beteljesületlen szerelem
a legvarázslatosabb narkó
hogy te voltál az utolsó
hölgyvendég férfikorom ócska
kacatokkal teli kócerájában

fantomfájások

túlságosan szeretlek
ahhoz hogy
ne tudjalak szeretni
amputáltuk
egymásból
egymást most:
– levágott végtagok –
egymásban fájunk

semtex
(1995-2018)

varjak órája

visszaállítottam egy órával
az órát mintha csak úgy
lehetne az időt előre meg hátra
persze erről a természet
nem vesz tudomást
például a varjak most is
ugyanabban az időben
szállják meg rikácsolva
a Derry házak tetejét
mintha nyári időszámítás lenne –
jó egy órán át tart amíg a
több ezres fekete sereg
hadrendbe károgja magát majd
miután összeszartak mindent ráérősen
elindulnak a folyó* angol oldalára
a nagy szeméttelep felé

---

* A Foyle-folyó demarkációs vonalként úgy választja el Londonderryben az angolokat és az íreket, mint a Duna Budapestén a magyarokat. (A szerk.)

olajóceán

magánbörtön 150 mérföldre
a szárazföldtől önkéntes
kapitalista életelvonó de
legalább kanadai dollárban fizetnek
a parton amúgy sem
volt már a legtöbbünknek
helye és maradása

ridegtartás

kanadai télben rosszul
fűtött szobában
huskyval szocializált
magadra mért ridegtartás
bezzeg amikor még
– partra vetett hal
szuvas uszadékfa –
sodort magával
a fapados szenvedély
árvulva magad
úsznál az árral
– járulékos veszteség –
az önfeledt önárulásig
az örök élet bűvöletében
a soha fel nem támadók
önelégült magabiztosságával

kész a leltár

ez egy elrontott élet – mondta róka mosollyal
a disszidens magyar művészetkritikus
amikor számot vetett magával
pedig hol volt még akkor az agyvérzés
a féloldali bénulás a régi
barátok diszkrét árulása
az utolsó infarktus tusolás közben
hol volt akkor még az
életfogytig tartó büntetés –
56 volt mint a forradalom
mikor végre meghalt

a mazochista

miután este bevettem
az altatót A rossz
alvó című verseskötetet
olvasgatom Gellén-Miklós Gábortól
mikor pedig pár óráss
alvás után felébredek
az Észak-Atlanti-óceánon
az olajfűró torony acélbörtönében
Kalász Márton kötetét
a Ki olvas éjszaka
verset? veszem kézbe

magyar virtus

(pletykák a torontói magyar könyvesboltból)

az egykor dunaújvárosi
költő Kalász Márton
verseskönyvéről
az Imádkozó sáskáról
– a nyomda ördöge –
Imádkozó sóska címmel
jelent meg kritika az
1980-as években
egy magyar folyóiratban

az idő tájt
Csoóri Sándort szilenciumra
ítélte a hatalom mert
előszót írt egy felvidéki
magyar kisebbségi politikus
a Püskinél az USA-ban
kiadott könyvéhez –

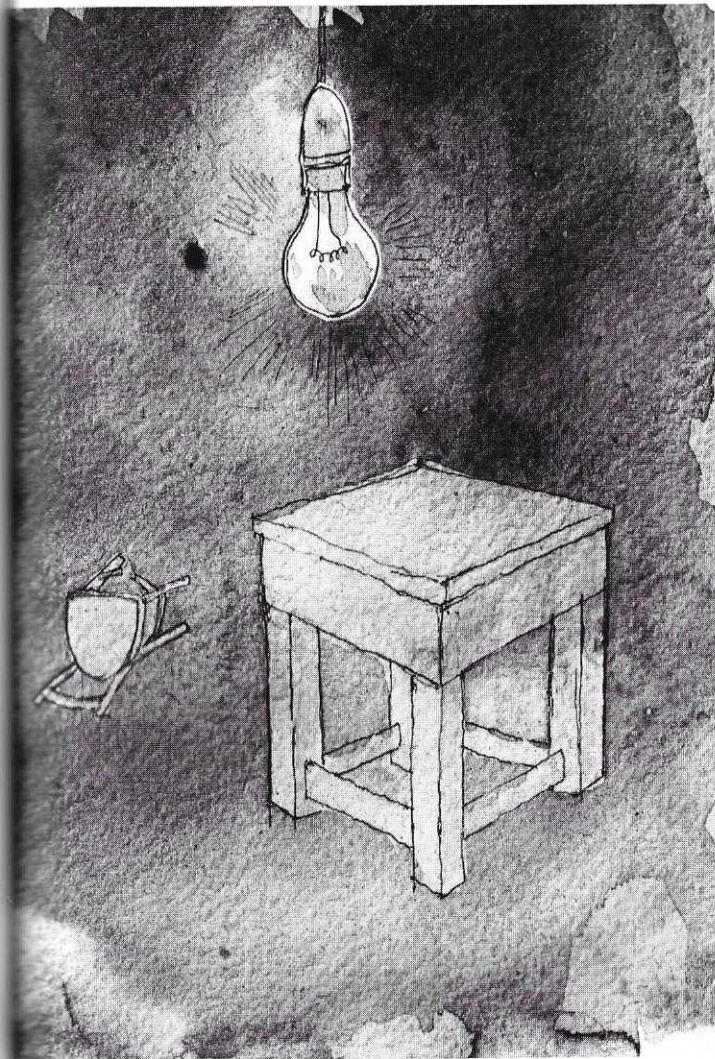
a költő akkoriban
hetente látogatott
beteg édesanyjához
szülőfalujába Zámolyra
ahol gyakorta kvaterkázott

bor mellett jó hangulatban
azzal a kultúrpolitikussal
– húga volt az iskolaigazgató –
aki a hétfői fejtágítokon
a budapesti pártközpontban
mindannyiszor felhívta
a lapok főszerkesztőinek a
figyelmét hogy Csoóritól
egy sort se közölhetnek

semtex

karácsony éjszakai
mozizás Isztambulban
német film török felirattal
csak néztünk ki a fejünkből
és próbáltuk kitalálni
miről is van nagyba szó –
egy náci gyerek
felrobbant a boltjában
egy török férfit és
kisfiát a német feleség
csak kokainnal bírja
túlélni a túlélhetetlent
a bíróság fölmenti a
merénylőt mert a nője
meg a Szürke Farkasok
török náci szervezet
akiktől a pokolgépet
kapta alibit igazol neki
az anya viszont nem
nyugszik bele lejön
az anyagról és kutyaharapást
szórével fogat fogért
bosszút forral
a gyilkost és a csaját
követi Gran Canariára

és cseh gyurmás gyilokdobozt
ragaszt föl a lakókocsijukra –
hogyan robbant-e vagy sem
az már nem volt meg
mert elaludtam –
arra ébredtem
észak-ír kedvesem
good morning
honey rázogató
na milyen volt?
kédeztem felriadva
érdekes mondja
kár hogy nem jött
a csajnak össze
mert bedöglött
a detonátor –
elhiszem neki
mert Derryben
nőtt fel Garry
a bátyja az IRA
katonája volt
három évig kínozták
angol börtönökben,
úgyhogy Maggie
bár gondolatban
sem ölt embert
tényleg ért hozzá

anyám smasszere (1998-2010)

születésnap

anyám úgy sírt ma reggel
mint egy kétségbeesett kisgyerek
markolta az alumínium járókeretet
és veszettül bömbölt
miközben apám egy vizes szivaccsal
törölgette az altestét –
én ott tipródtam tehetetlenül
az előszoba és a főzőfülke között
úgy éreztem magam mint a
temetőből szökött halott
mint aki tekintettel születésnapjára
kimenőt kapott a krematórium hűtőjéből

bárkinek ajánlható anyám

383/939

– Anyám 383/939 számú, az V. ker.

Rendőrkapitányságon 1939. október 20-án
kiállított szolgálati (cseléd) könyvéből –

„A cseléd és a gazda közötti viszony
a két fél között közös megegyezéssel
létrejött írás- vagy szóbeli szerződésen alapul.
Az, aki magát szerződésileg bizonyos
háztartási vagy gazdaság körüli
személyes és folytonos szolgálatoknak
legalább is egyhavi időtartamon át
bérért való teljesítésre kötelezi,
cselédnek,
az pedig, ki a szolgálati szerződésnél fogva
a cseléd bérét kiszolgáltatni köteles,
gazdának nevezetik.”
(1870. XIII. törvénycikk 1§)

gazdák és bérek (1939- 1944)

„Havi kétszáz pengő fixszel
ma egy ember könnyen viccel”
(Szántó Gyula dalszövege)

„Hűvös István kereskedő, Bp. VIII. Hársfa utca 17.
havi 25 pengő
Frank M. Miklós tisztviselő, Bp. V. Wekerle u. 12.
havi 30 pengő
Dr. Eleméry Elemér orvos, Bp. VI. Nagymező u. 8.
havi 80 pengő
Dr. Mák Géza egyetemi magántanár, Bp. XII.
Endresz Gy. tér 1.
havi 160 pengő”

a szolgálat minősége

„A háztartási mindenés
ügyes, szorgalmas, becsületes,
igyekvő, minden tekintetben
megfelelő, bárkinek ajánlható,
saját kérelmére egészségesen távozott.”

el akarok menni

el akarok menni haza
mondta a 82 éves anyám
saját ágyában
saját lakásában
és egyre csak a fejét rázta
amikor magyaráztam neki
hogy de hát otthon van –
nem vagyok mondta
nem vagyok otthon

család

anya és apa:
két élőhalott
meg a fiú:
egy halott élő

anyám smaszere

10-12 lépésnyi Domestos-szal
fertőtlenített járókeretes séta
az ágy és a WC között
anyám smaszere vagyok
és házija* is egyben –
reggelit ebédet vacsorát
adok neki meg rézmozsártörővel
porított gyógyszereket: Ednytet
Triapridált Tegretolt Quamatelt
este az Ednythez már csak Jumexet
hetente egyszer székrekedés
ellen fél Phenolphtaleint

anyám nem tud beszélni
szájából csorog a nyál
én meg magyarázok neki
hogyan nyelje le az ételt
és az őszibaracklét
szivaccsal mosom a lába közét
51 vagyok anyám 82
odakint szitál a novemberi eső

---

* házimunkás a börtönben, az ételt osztja, takarít
(A szerk.)

nem illő dolog

anyám vizeletének olyan a szaga
mint annak a teának amit
a hatvanas években Székelyudvarhelyen
apám nagynénje ugyanabban a lábasban főzött
amiben előzőleg a tyúkot kopasztotta

nem illő dolog verset írni
a beteg öregek szűrős kipárolgásáról
a lemeztelenített test tudattalanul is tiltakozó zavaráról
a járókeretes botorkálásról
a kifejezéstelen tekintetről
a lefittyedt alsó ajakról
az elcsurgatott pisiről
az ágyba beszarásról – az olvasó számára talán
egyedül a néma simogatás elviselhető
ahogy a még lélegző halott
megköszöni a szájába tuszkolt ételt

„érthető ebben a helyzetben”

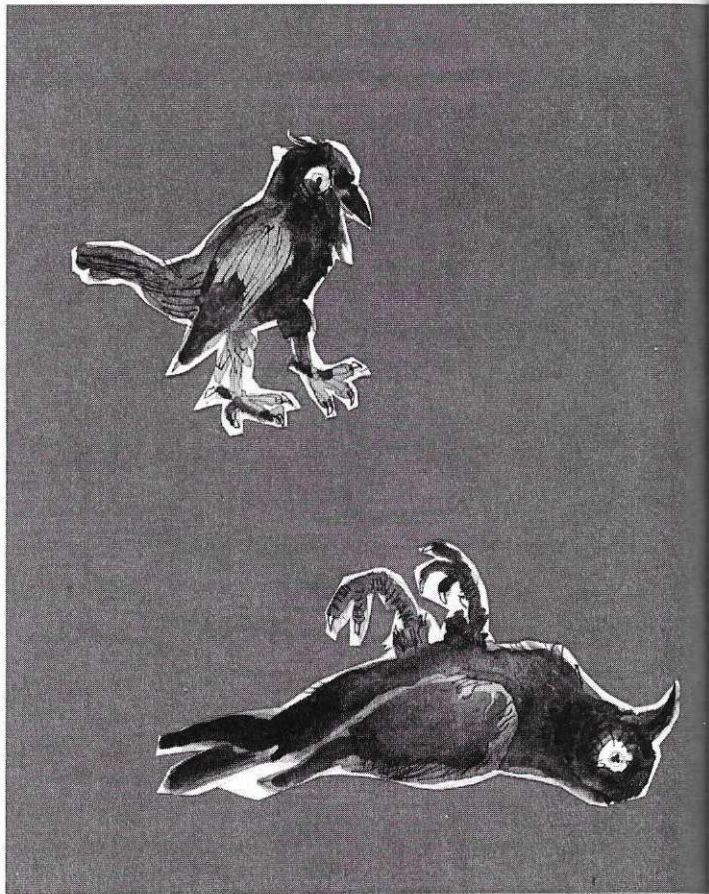
a temetésre
reggel fél 4-kor bérautóztam
a reptérről a tetthelyre segíteni apám
túltevékenykedéseit a tor kapcsán
persze folyamatosan vedeltem
ami jött különben nem bírtam volna ki
nem a gyász fájdalmát hanem az
ilyenkor szokásos leesett arcú fontoskodást
egy alkesz ezt jobban érzi mint
a józan közember aki közgyászol
ha éppen az az elvárás –
rosszul voltam magamtól
hogyan így viselkedem
amikor anyám fekszik ott kiterítve
persze csak jelképesen –
egy olyan helyzetben
ahol alapvető elvárás a kommersz viselkedés
a gyász is csak egy álca
egy ha nem is szokványos
de meglehetősen általános
kibaszott képmutatás

aztán beletettük a felemelt
sírkő alatti beton vályúba anyám
testének granulátumával a díszes urnát

elvégeztetett a minimál art processzus
bevégeztettünk mint túlélő csőcselék
mehettünk enni inni hazudni
egymáshoz semmi közük rokonok
főlöszleges közhelyekről pofázni
mi hogy volt és nem lesz tovább
volt rá egy kedvező alkalom
volt rá a 700 C fokon elégetett anyám

éjjel kettő körül fölébredtem
a konyhában maradt még vörösbor
asszem ilyen lesz majd a feltámadás
botorkáló beszűkült szemű zombik
járják majd a várost
ahogy akkor én
alkalmi szeretőm lánya
nyitott reszketve ajtót
az anyja pár perccel később
magába fogadott mint
egy tompa hegyű kést
„nem baj, hogy nem volt *annyira* jó
érthető ebben a helyzetben”

a lúzer
(2015-2018)

baszhatod

mindig a vereség – megállíthatatlanul
persze voltak jó időszakok is amikor
a szenvedély nevű önkívület vitte
előre a léket kapott hajót
volt miért egyik napról
a másokra *volni* mintha csak
egy már elveszett meccset igyekeznél
álmodban megnyerni vagy elhinni
hogymégis csak lehattél legalább
egyszeres foci válogatott –
ott állsz a nemzeti sorfalban és mosolyogsz
pedig tudod már akkor is: minden elbaszás

ha erre hatvanon túl jössz rá végérvényesen
pedig minden egyes éjszakai halál közeli
vagy inkább hugyozás közeli
felébredés után megéled amikor
elkúrt prosztatád diktálja az iramot
hogymár nem vagy teljes értékű férfi
(kérdés persze voltál-e egyáltalán?)
na akkor tényleg baszhatod –
már csak egy vegetáló lúzer vagy
aki régen elvesztette állampolgár jellegét
és már csak ember jellege elvesztésén dolgozik

vak komondor

(egy köztörvényes elítélt megjegyzései)

„Neked nem ott van a helyed a parlamentbe'
Berakod a lábikódd egy zsák cementbe
Ott ácsorogsz majd a Duna fenekén
A barbibaba feleséged jól megdugom én!”

(Barcs Miklós: Képviselő funky, Flash zenekar)

hé huszonéves középkorú
és kivert vén fasz
anyabaszók mééér
akartok mindenáron
politikusok lenni?
a Petrovics Sanyinak
se jött össze pedig
ő a hí a haza persze
az is hazugság volt '48-ban
a Nemzeti Múzeumnál ahogy
'89-ben a Nemzeti Ravatalozóvá
dizájnlott Mú-csarnoknál is
a KGB-s padlássöprő
Nagy Imre meg az
egészen kis Viktor
a tolvajok fejedelme –

ti meg megélhetési
fatökű gombnyomogatók
egynősek vagytok
– ha egyáltalán nem *mások* –
mint az a Sz. Júliára beizgult
lánglelkű alfa Rómeó
a részeg pofontól olykor
az az egy megbaszatlan
csajotok is átesik
a vak komondoron* –
egymást húzzátok a
faszotokra ne bennünket!

---

* Egy Balogh nevű magyar kormánypárti országgyűlési képviselő részegen úgy megverte élettársát, hogy annak 8 napon túl gyógyuló sérülései keletkeztek. Az ún. politikus azzal védekezett, hogy ő csak pofonvágtta a nőt, aki attól törte össze az arcát, hogy a sötétben átesett az udvaron a család vak komondorán. Élettársa feljelentette párját, majd panaszát visszavonta. Ennek dacára az ügyészség hivatalból büntetőeljárást indított a kiváló honatya ellen. A következő választáson a falusiak sokadszorra polgármesterré választották Balogh macsót. (A szerk.)

karácsony

a börtön az egyetlen demokrácia
mindenki a Btk-ba foglalt
bűnei miatt van itt
(a smasszerek főleg)
pontosabban amit jogerősen
rájuk tudtak verni
az igazságtalanság-szolgáltatás
kurvái és kurafiai

igazság odaát sem lesz
„tudod, hogy nincs bocsánat”
annyi magányos anyabaszó
a világon nincs mint karácsonykor
egy harmincfős zárkában

szürke gumibotját lóbálva
érkezik a szolgálati jézuska
szürkéskékre borotvált pofával
berúgja a lekutyázatlan ajtót
és terpeszbe állva vigyorog:
„na milyen a karácsonyuk faszszopók?!”

otthon a levesbe

ébresztő hajnali ötkor
Sanyi a Bihar megyei falu bikája
meredő dákóval áll a vaslemez
szekrény előtt anyaszült meztelenül
téli-nyáron így alszik
mééér nem veszel föl
egy gatyát magadra te vadparaszt?!
hallatszik valahonnan a doberdóról
az emeletes ágyon alvók felől
ők kászálódnak le legkésőbb
leszophatsz köcsög
még szabad a pálya
éjszaka nem vertem a szádba
kornyikálja röhögve
meg sem fordulva
a még mindig álló faszú Sanyi
akinek ezüst szemfogai
vigyorgás közben úgy villognak
mint Frankenstein szemei
emberklónozás közben
szerencsére ez most nem látszik
csak a bihari rabló hájas valaga
na az is éppen elég
egy ilyen halálközeli élménnyel
felérő felriadás után

az álom bíbormákonyából
a jelen visszataszító
öngyilkolásra ingerő
mocskos mocsarába de itt
ilyenkor meghalni sem lehet
az üvöltöző smaszerektől
a patkány tekintetű zárcakápóktól
a napirend irányítja
itt a permanens túlélést
ahogy persze odakint is
élni és élni nem hagyni
megyünk hugyozni van aki
még egy szarást is engedélyez magának
mielőtt még beáll a bádogyáúhoz
hideg vízben mosakodni
fogat mosni borotválkozni
a rutin az igazi büntetés
nem a 3 és fél éves szabadságvesztés
bazmeg mikor voltál te szabad?!
a rohadt rutin mint
a lét gravitációja visz előre
mondjuk aki ezt még
Sartre olvasásával is súlyosbítja
A lét és a semmi
az tényleg nem normális

gusztustalan önsorsrontók
vagyunk mint a patkányok
ráadásul azok még értelmesek is
az embernél biztos értelmesebbek
rajtunk emberselejteken kísérleteznek
ebben a börtönlaboratóriumban
megjavítani ami elromlott bennünk
ha-ha-ha egy faszt
megtorolni a hibát
ami mindannyiunkban benne van
genetikailag Isten vagy ki által
szabadságuktól megfosztott
folyton baszni akaró
zsebzsötemre ítelt
hormonüldözött férfiak
az állami elkaszáló gép előtt
otthon a levesbe baszki! – mondja
vályúszomszédjának Szabolcs elítélt
aki tanár volt valaha
amíg erős felindulásban
meg nem fojtotta a feleségét

bazmeg az erős pista az erős
én 60 kiló vagyok
és mi az hogy felindulásból?
szemérmetlenül félrekúrt
hol volt ettől az én indulatom?!

nem emiatt lettem állat
hanem mert állat számba vett
a pofázása miatt fojtottam meg
hogy még szavakban is megalázott...
meg azért mert nem bírtam
elviselni hogy igaza volt
hogy szabadulni akart tőlem
de soha nem hallottam
hogy bármiért bocsánatot kért volna

Sanyi csak röhög Szabolcson
és újra belefújja
taknyát a közös mosdóba

reintegráció

„Tégy, ahogy jónak látod,
úgyis megbánod, bárhogy cselekszel”

(Szókratész)

a börtönben ahogy a pap
meg a reintegrációs tiszt mondja:
magunkba szállunk –
de nem a megtisztulás
az új élet reménye jön el
hanem a reménytelenség katarzisa:
önmagad smasszer nélküli börtönében
odakint is életfogytig bezárva maradsz

akkor meg mivégre?

ige-ragozás

(B. T. börtönlelkésznek megtéretlen híve)

én magyarok te magyarsz
ő magyar mi magyarunk
ti magyartok ők zsidóznak

én zsidózok te zsidózol
ő zsidózik mi zsidózunk
ti zsidóztok ők cigányoznak

én cigányozok te cigányozol
ő cigányozik mi cigányozunk
ti cigányoztok ők börtönbizniszselnek

én macsóskodok te buzulsz
ő pedofilézik mi biszexelünk
ti félrekúrtok ők *maderfuckerek*

én elsóáldozok te bemerítkezel
ő körülmétél mi hallelújázunk
ti úrvacsoráztok ők leszarják

a lúzer

„Nem élet ez, nem élet ez.
Ne kérdezz és ne védekezz.
Tedd tönkre, ami tönkre tesz!”

(Müller Péter Sziámi: Ismeretlen katona
/URH együttes/)

nem igaz
hogy a remény
hal meg utoljára
hamarosan te is
a tepsibe kerülsz

a legnagyobb tehertétel
mindentől megszabadulni
megmosakodni
testszűrőket leborotválni
imádkozni ahogy
az öngyilkos merénylő
a végső robbanás előtt

lúzer Szókratész
hörpintsd ki
kávésphárnyi
mérgezett életed!

TARTALOM

Ember elleni munkák	5
szociofotó	16
kiszámoló	18
cím nélkül	19
lopott sorok egy borissza költőtől	20
lopott sorok egy anarchista költőtől	21
utam – Bakunyinton át – Marxhoz	22
történelem és a tudat(ta)lan osztály	24
permanens forradalom	26
megmurdolni	27
közvélemény	28
átmenteni	29
rakottkrumpli	32
a dolgok rendje	33
mi a fasz van a pinával?	34
a bébiszitter	37
a mormon óvónő	38
kierkegaard – józsef attila viszonylat	42
anyázó szillogizmus	43
sekszpir bt.	44
fogócska	44
skizofrénia	44
rendszerelmélet	45
szabályzat	45
természetrajz	45
vészbejárat	46
csirkejáték	46
schopenhauer-parafrázis	46
nyelvében él (1).	47
nyelvében él (2).	47
arthur és imre	48
search & destroy avagy a kereszténység lényege	48
egy valóságkutató	49
a hiábavalóság kitéremkedései	49

ír-redenta	50
vagyogatunk	50
emlékmű	51
amores perros.	54
a könnyen megkapható	55
mindig a jók	56
bűnös (v)iszonyok	57
vereség.	58
az elhallgatás okáról	60
a hetedikről	61
hideg lencseleves.	62
zsíroldó	63
a férfikor vége.	65
fantomfájások.	67
varjak órája	70
olajóceán	71
ridegtartás.	72
kész a leltár	73
a mazochista	74
magyar virtus.	75
semtex	77
születésnap	81
bárkinek ajánlható anyám.	82
el akarok menni	84
család	85
anyám smaszere.	86
nem illő dolog	87
„érthető ebben a helyzetben”	88
baszhatod	92
vak komondor	93
karácsony	95
otthon a levesbe	96
reintegráció.	100
ige-ragozás	101
a lúzer	102